

Interview met Baukje Galema en Leontien Kompier

Stadskanaal en Vlagtwedde

Nieuwe burgemeesters vinden elkaar snel

<lead>

“We staan beiden voor optimale dienstverlening aan burger en bedrijfsleven. Daarom hechten wij grote waarde aan gemeentelijke samenwerking.” De nieuwe burgemeesters van Vlagtwedde en Stadskanaal, respectievelijk Leontien Kompier en Baukje Galema, hebben elkaar snel in hun ideeën gevonden.

<broodtekst>

Twee dagen achter elkaar in september mocht commissaris van de koningin Max van den Berg naar het zuidelijkste deel van Groningen afreizen. Op de eerste dag van die maand beëdigde hij in Klooster Ter Apel Leontien Kompier als eerste burger van Vlagtwedde. Daags daarna viel die eer in Stadskanaal ten beurt aan Baukje Galema, waarmee het werkgebied van onze bank in een klap drie vrouwelijke burgemeesters telt. Afgezet naar het landelijke gemiddelde - slechts 19 procent van de ambtsketens rust op vrouwelijke schouders - uitzonderlijk veel.

Doen we hier in Zuidoost-Groningen bovenmatig aan positieve discriminatie?

“Dat is absoluut de vraag niet. Ik denk dat er in heel Nederland geen gemeenteraad of vertrouwenscommissie bestaat die vrouwen voorrang geven vanwege het vrouw zijn. Raden zijn simpelweg op zoek naar de beste”, reageert Baukje quasi of wellicht wel echt verontwaardigd. “Bovendien”, stelt Leontien, “positieve discriminatie is wel heel erg een begrip uit de tachtiger jaren. In Groningen maakt Max van den Berg zich wel sterk voor meer vrouwelijke benoemingen, maar hij selecteert te allen tijde op kwaliteit.”

Vooraf letten op kwaliteit. Dat hebben de vertrouwenscommissies in Stadskanaal en Vlagtwedde zeker gedaan toen ze hun voorkeuren voor de kandidaten uitspraken. Gezien de staat van dienst van beide dames kunnen de gemeentes erop vertrouwen nu te beschikken over gekwalificeerde bestuurders. Baukje was werkzaam in het bedrijfsleven en de welzijnssector, Statenlid in Friesland en laatstelijk burgemeester van Vlieland. Leontien doorliep een ambtelijke carrière en heeft in haar laatste baan als programma-manager bij het Programmabureau Agenda voor de Veenkoloniën het gebied door-en-door leren kennen. Ze opereerde daarbij dicht tegen de diverse bestuurslagen aan en raakte vertrouwd met het netwerk van burgermeesters uit de provincie.

De ‘Agenda voor de Veenkoloniën’. Daar willen we het graag ‘s over hebben. De agenda besteedt redelijk veel aandacht aan de ontwikkeling van de toeristische sector in ons gebied. In de gezamenlijke visie staat dat ‘de Veenkoloniën een verbinding moet vormen tussen geografische deelgebieden en historische tijdperken, maar ook tussen bijvoorbeeld sportieve prestaties en mentale ontspanning en tussen zichtbare historie en de meest innovatieve ontwikkelingen.’ Van zo’n volzin kan niemand soep koken?

Leontien: “Toch is het allemaal waar wat er staat, alhoewel de formulering wellicht wat duidelijker had gekund. Verbinding is een sleutelwoord in de agenda. Op het gebied van toerisme slaat dat op de verbindingfunctie die de Veenkoloniën hebben tussen de totaal verschillende landschappen van Drenthe, Westerwolde en ‘t Oldambt. Maar ook op de verbindende functie binnen de infrastructuur van Noord-Nederland en naar Noord-Duitsland. En wat te denken van de vaarverbindingen.”

Baukje: “Het begrip verbinden slaat verder op het koppelen van tijdsperken; door onder andere te verwijzen naar de ontstaansgeschiedenis van het gebied. Wanneer je toeristen – ik noem ze liever gasten – uitlegt hoe dit landschap tot stand is gekomen, merk je dat ze het meer en meer gaan waarderen.”

Dus toerisme is een zaligmakende economische impuls voor ons gebied?

“Je moet natuurlijk niet alle pijlen op toerisme en recreatie richten”, aldus Baukje. “Daar liggen wel kansen om de werkgelegenheid te verbreden, maar als aanvulling op wat we hier nu al doen met z’n allen. Het bestaande bedrijfsleven is echter hard nodig. Want, dat moet ik zeggen, de hier al tijden gevestigde ondernemingen lopen nog wel eens de kans te worden vergeten. En we moeten open staan voor nieuwe initiatieven. Bij deze daag ik een ieder uit om met goede plannen te komen. Want economische ontwikkeling is geen zaak voor de overheid alleen.”

Dat is ook de mening van Leontien. “Het begrip verbinden”, zo stelt ze, “staat ook voor samenwerking. Tussen bedrijfsleven c.q. burgers en bestuur, samenwerking met kennisinstututen, noem maar op. Maar ook op ketensamenwerking zoals we die trachten te stimuleren op het Bedrijvenpark Zuid-Groningen. Dat park moet meerwaarde gaan bieden voor sectoren in de voedingsmiddelenindustrie, agro-business en transport. En dan hebben we natuurlijk nog de intergemeentelijke samenwerking tussen onze beide gemeentes.”

Is die laatste samenwerking geen opmaat voor een verdere herindeling?

Even valt het gesprek stil. Dan zegt Baukje stellig, “dat zou best eens kunnen. Maar daar gaan wij niet over. De samenwerking die Vlagtwedde en Stadskanaal op een aantal terreinen kent is bedoeld om de dienstverlening naar onze klanten – dat zijn de burgers, bedrijfsleven en allerlei organisaties – zo optimaal mogelijk te maken.”

“We hebben elkaar in die opvatting direct gevonden”, knikt Leontien beamend. “Ik geloof wat dat betreft ook in clustervorming en ik ben me ervan bewust dat we de klant niet alleen kunnen bedienen. Niet zo goed als binnen een samenwerkingsverband tenminste.”

Optimalisering van dienstverlening. Kan dat niet beter met een sterke Streekraad, bemand met topspecialisten die voor de aangesloten gemeenten optreedt als detacheringbureau?

“Oeps! Denk niet dat ik daar een uitspraak over doe. Anders”, zo vreest Baukje, “ben ik bang dat ik morgen bij de Rabobank moet gaan solliciteren.”

Leontien: “hoe de Streekraad Oost-Groningen moet functioneren is een politieke zaak waar wij niet in kunnen treden. Maar een belangrijke bestaansreden voor de Streekraad was destijds de lobbytaak richting ‘Den Haag’ en ‘Brussel’. Die taak is nu overgenomen door het Samenwerkingsverband Noord-Nederland. En specialistische kennis betrekken we nu van de Vereniging van Groninger Gemeenten die voor alle gemeenten in de provincie werkt.”

“Daarnaast”, meent Baukje, “moet je niet belanden in een soort bestuurlijke spaghetti. De samenwerkingsverbanden die nu in de provincie ontstaan zijn vooral pragmatisch van aard en gaan niet ten koste van het democratische gehalte binnen de gemeentegrenzen.”

Tot slot iets geheel anders. We zien het gebied langzamerhand vergrijzen, jongeren trekken weg. Wat is de rol van gemeentelijke overheden om in dit opzicht het tij keren?

“Bescheiden”, zo meent Leontien. “Gelukkig is er in onze beide gemeentes minder sprake van vergrijzing, maar desalniettemin is hier ook een nobele taak weggelegd voor het bedrijfsleven. Daar moeten vooral banen gecreëerd worden zodat jongeren en jongvolwassenen hier emplooi kunnen blijven vinden. De

overheid kan daarbij voorwaardenscheppend zijn. Van onze kant zullen we initiatieven blijven ondersteunen. Ook de kleinschalige en het liefst duurzame. Ik denk daarbij aan wat er aan de andere kant van de landsgrens is gebeurd. Ook daar trokken veel jongeren weg. Doordat het bedrijfsleven onderling arrangementen is aangegaan, is het de Duitsers gelukt ze weer terug te halen. En het boeiende is te zien dat die jongeren thans trots zijn op hun gebied. Mooi toch?"